

อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียในสหรัฐอเมริกา กับการแพร่ระบาดของ COVID-19

Asian Hate Crimes in the United States and Covid-19 pandemic

ลดาวัลย์ ไยมนี

Laddawan Yaimanee

ผู้พิพากษา

ศาลจังหวัดหัวหิน ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110

Judge

Huahin Provincial Court, Huahin, Huahin District, Prachuap Khiri Khan 77110

Corresponding author Email: ruk21us@yahoo.com

(Received: June 6, 2021; Revised: July 5, 2021; Accepted: October 12, 2021)

บทคัดย่อ

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2020 ทวีตโลกเผชิญหน้ากับการระบาดของเชื้อไวรัสโรคระบาด COVID-19 ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตของผู้คนและเศรษฐกิจในภาพรวมอย่างมหาศาล โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีสถิติผู้เสียชีวิตเป็นอันดับหนึ่ง การเกิดการแพร่ระบาดดังกล่าวทำให้สถิติอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวจีนหรือชาวเอเชียสูงขึ้นถึงร้อยละ 145 เนื่องจากถูกมองว่าเป็นต้นตอของไวรัสดังกล่าว นำไปสู่การทำร้ายในลักษณะต่าง ๆ อาทิเช่น การทำร้ายร่างกาย หรือการดูถูกเหยียดหยามด้วยประทุษวาจา (Hate Speech) แม้ในสหรัฐอเมริกาจะมีกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังบังคับใช้ทั้งในระดับประเทศและระดับมลรัฐอยู่แล้ว แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะจัดการกับอาชญากรรมในช่วงการแพร่ของโรคระบาดได้ ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงมีการผ่านร่างกฎหมาย COVID-19 Hate Crime Act เพื่อดำเนินการกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในช่วงการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 เป็นการเฉพาะเจาะจง โดยกฎหมาย

ดังกล่าวได้ให้อำนาจแก่งานราชการในการเก็บข้อมูลไปจนถึงการให้ความรู้ และจัดโปรแกรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด

คำสำคัญ : อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง, คนเอเชีย, โควิด19, โคโรนาไวรัส

Abstract

Since 2020, around the world has faced a viral pandemic, the COVID-19, and it caused tremendous damage to people's lives and the economy, especially in the United States. They have gotten the number one death record. Because of the outbreak, hate crime against Chinese or Asians in the United States has raised 145 percent as they were viewed as the source of the virus. This has led to various types of harm such as physical harms and verbal abuses. Even in the United States, hate crime laws have enforced both the national and state level, it still has not been enough to deal with hate crime during the pandemic. Therefore, the Congress has passed the COVID-19 Hate Crime Act to specifically address hate crimes during the COVID-19 pandemic. The aforementioned law gives government agencies the power to collect information, to educate and to organize a program to change the behavior of offenders.

Keywords : Hate Crime, Asian, COVID-19, Coronavirus

บทนำ

เมื่อกล่าวถึงอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังหรือ Hate Crime นั้นเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่งที่มุ่งเน้นคุ้มครองคนกลุ่มน้อยหรือผู้ที่มีความแตกต่างและมีเอกลักษณ์ (Stereotypes) บางอย่างต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้มักเป็นเรื่องของความแตกต่างทางเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา ความเชื่อ เพศทางกายภาพ เพศสภาพ ชนชั้น สถานะทางสังคมหรือแม้แต่ความคิดเห็นทางการเมือง ในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีความหลากหลายของประชากรและวัฒนธรรม อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังสามารถพบเห็นได้ชัดเจน และอยู่ในความตระหนักของประชาชนรวมทั้งหน่วยงานภาครัฐ อาทิเช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีการออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองบุคคลจากอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังทั้งในระดับประเทศและมลรัฐ

อาจกล่าวได้ว่าในสหรัฐอเมริกา อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังนั้นแพร่หลายไปในวงกว้างในฐานะอาชญากรรมประเภทหนึ่ง แต่ลักษณะของอาชญากรรมและประเภทย่อยต่าง ๆ รวมถึงมูลเหตุจูงใจอันก่อให้เกิดอาชญากรรมนั้นจะมากหรือน้อย ย่อมแล้วแต่สิ่งแวดล้อมในประเภทต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม

ในช่วงปี ค.ศ. 2020 จนถึง ค.ศ. 2021 ในปัจจุบันนั้น ภายหลังจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัส COVID-19 ประเทศทั่วโลกมีสถิติการเติบโตของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกานั้น ในปี ค.ศ. 2020 มีรายงานอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียถึง 3,800¹ กรณี โดยมีหลากหลายรูปแบบ อาทิ การคุกคามทางวาจา (Verbal Harassment) การผลักไสไม่แยแส (Shunning) และการทำร้ายแบบอื่น ๆ อาทิเช่น การทำร้ายร่างกายทางกายภาพ การไอหรือถ่มน้ำลายใส่ การเหยียดในสถานที่ทำงานหรือในสื่อออนไลน์ การกีดกันในสถานประกอบการและขนส่งสาธารณะ ตลอดจนการทำลายทรัพย์สิน

แม้แต่ในประเทศไทยเองก็เช่นกัน ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของของไวรัส COVID-19 ก็เกิดกระแสหวาดกลัวชาวจีนในประเทศไทย หวาดกลัวชาวยุโรปที่เข้ามาในประเทศ เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อในต่างประเทศ และต่อมาเมื่อเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสในจังหวัดสมุทรสาคร ก็นำไปสู่ความเกลียดชังหวาดกลัวต่อชาวมียนมาและประชาชนที่มีถิ่นที่อยู่ ในจังหวัดสมุทรสาครด้วย แม้ความเกลียดชังที่มีต่อเชื้อชาติหรือพื้นเพของบุคคลจะไม่ใช่อุบายใหม่

¹ CONGRESS.gov, “S.937 — 117th Congress (2021-2022),” [online] Available from : <https://www.congress.gov/bills/117th-congress/senate-bill/937> [13 May 2021]

แต่การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสกลับเป็น “เหตุผล” และ “ข้ออ้าง” ที่ทำให้ผู้คนเกิดความเกลียดชังหรืออคติต่อเชื้อชาติของบุคคลในสังคม

บทความนี้มีวัตถุประสงค์อธิบายสถานการณ์ความเกลียดชังที่มีต่อชาวเอเชียในสหรัฐอเมริกา ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส มาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคมที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับกับสถานการณ์ดังกล่าว เพื่อที่จะทำให้รู้เท่าทันต่อสถานการณ์และนำมาประยุกต์ใช้หากเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นรุนแรงในประเทศไทยด้วย

1. เหตุการณ์ความเกลียดชังที่มีต่อชาวเอเชีย

ประเทศที่ยังมีความหลากหลายของอัตลักษณ์ของบุคคลย่อมเกิดความขัดแย้ง การเหยียดและนำไปสู่อคติระหว่างกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์แตกต่างกัน ประเทศสหรัฐอเมริกาถือเป็นประเทศต้นกำเนิดของคำว่า Hate Crime ในประวัติศาสตร์ของประเทศนั้น การก่อตั้งประเทศเป็นการหลอมรวมผู้คนจากทุกสารทิศ ทุกเชื้อชาติ ศาสนา ในลักษณะของ Melting Pot คือหลอมหลากวัฒนธรรมมาอยู่ร่วมกัน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าทุกเชื้อชาติจะสามารถหลอมรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้โดยปราศจากอคติใด ๆ กล่าวกันว่าในยุคแรกนั้นมีการต่อต้านคนผิวดำ เนื่องจากกลุ่มคนผิวขาวรู้สึกสูญเสียสถานภาพทางสังคมและความมั่นคงของตนเอง เกิดกลุ่มความเกลียดชัง (Hate Groups) ขึ้นหลายกลุ่ม อาทิ คลุคลักแคลน (Ku Klux Klan) ที่มีชื่อเสียงอย่างมาก

อย่างก็ตามกลุ่มเหล่านี้ไม่ได้มุ่งความเกลียดชังไปที่คนผิวดำเท่านั้น แต่ยังเจตนาให้ความเกลียดชังมีความหมายถึงชาวยิว ผู้อพยพจากยุโรปตะวันออกและเอเชีย เป็นต้น สำหรับชาวเอเชียนั้นเป็นกลุ่มคนที่เริ่มอพยพเข้าไปยังสหรัฐอเมริกาเป็นกลุ่มใหม่ และต่อมาตั้งรกรากเป็นชาวอเมริกันเชื้อสายเอเชียอยู่จำนวนมาก กับทั้งชาวเอเชียก็นิยมส่งลูกหลานไปศึกษาต่อ ในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริการ่วมสมัยก็มีเหตุทำร้ายชาวเอเชียอยู่หลายกรณี อาทิ การฆาตกรรมชาวอเมริกันเชื้อสายจีนโดยกลุ่มคลุคลักแคลนในเท็กซัส เป็นต้น

จนกระทั่งการระบาดของโรค COVID-19 ซึ่งเริ่มมีการระบาดที่เมืองอู่ฮั่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในขณะนั้น คือนายโดนัลด์ ทรัมป์ (Donald Trump) ใช้ประทุษวาจา (Hate Speech) เรียกไวรัสชนิดนี้ว่า “ไวรัสอู่ฮั่น” “ไวรัสจีน” หรือ “กังฟลู” (Kung Flu) ซึ่งคำพูดของนายทรัมป์นำไปสู่การสร้างแนวคิดว่า คนจีนหรือคนเอเชียนั้นเป็นพาหะเชื้อไวรัสที่นำพาไวรัสเข้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ชาวอเมริกันจำนวนมากเกิดภาพความเกลียดกลัวและเกิดอคติต่อชาวจีน หรือชาวเอเชีย เป็นอคติต่อเชื้อชาติ (Xenophobia) ซึ่งก็สอดคล้องกับเหตุทำร้ายชาวเอเชียที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องภายหลังจากนั้น

เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น อาทิเช่น เหตุการณ์กราดยิงที่ร้านสปา 3 แห่งในเมืองแอตแลนตา มลรัฐจอร์เจีย ทำให้มีผู้เสียชีวิต 8 ราย โดย 6 รายนั้นเป็นผู้หญิงชาวเอเชีย² ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าว ได้จุดกระแสแรงต่อต้านความเกลียดชังต่อคนเชื้อสายเอเชีย ซึ่งนำไปสู่แฮชแท็ก #StopAsianHate นอกจากนี้ยังมีอีกหลายเหตุการณ์ เช่น กรณีการถูกทำร้ายร่างกายจนเสียชีวิตของนายวิชา รัตน์ภักดี ชาวไทยวัย 84 ปี ในซานฟรานซิสโก³ หรือเหตุการณ์หญิงเชื้อสายเวียดนามวัย 64 ปี ถูกขโมยเงิน 1,000 เหรียญสหรัฐในแคลิฟอร์เนีย⁴ ส่วนที่นิวยอร์กก็มีกรณีผู้หญิงอเมริกันเชื้อสายฟิลิปปินส์ถูกทำร้ายร่างกายในสถานีรถไฟใต้ดิน⁵ ฯลฯ

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าภายหลังการระบาดของไวรัส COVID-19 นั้น สร้างกระแสความเกลียดชังต่อชาวเอเชียมากขึ้นเป็นประวัติการณ์ และเหตุการณ์เหล่านั้นมีทั้งเหตุการณ์เล็กน้อยในระดับการพูดจาเหยียดหยาม หรือแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวใส่ ไปจนถึงการทำร้ายร่างกาย ที่สำคัญคือเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งควรเป็นผู้รักษากฎหมายก็อยู่ในกลุ่มของบุคคลที่มีอคติต่อชาติพันธุ์ ทำให้ผู้เสียหายไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วย

2. สถิติอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียในสหรัฐอเมริกา

ในการศึกษาตัวเลขจากสถิติโดยรายงานระดับชาติเรื่อง “อคติและอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังที่มีต่อชาวเอเชีย” (Report to the Nation: Anti-Asian Prejudice & Hate Crime) โดยสำรวจจากใน 18 เมืองในสหรัฐอเมริกา โดยภาพรวมนั้น ในปี ค.ศ. 2020 อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังลดลงร้อยละ 6 แต่อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียนั้น เพิ่มขึ้นร้อยละ 145 โดยสามารถศึกษาแนวโน้มได้จากตารางนี้

² The Guardian, “Authorities name all eight victims in Atlanta spa shootings,” [online] Available from : <https://www.theguardian.com/us-news/2021/mar/19/atlanta-spa-shootings-victims-named> [13 May 2021]

³ มติชนสุดสัปดาห์, “การเสียชีวิตของวิชา รัตน์ภักดี กับปัญหาเหยียดผิวในสังคมอเมริกัน,” [online] Available from : https://www.matichonweekly.com/column/article_401697 [13 May 2021]

⁴ FOX KTVU, “Asian community feels targeted by crime ahead of Lunar New Year celebrations,” [online] Available from : <https://www.ktvu.com/news/asian-community-feels-targeted-by-crime-ahead-of-lunar-new-year-celebrations> [13 May 2021]

⁵ The New York Times, “Brutal Attack on Filipino Woman Sparks Outrage: ‘Everybody Is on Edge’,” [online] Available from : <https://www.nytimes.com/2021/03/30/nyregion/asian-attack-nyc.html> [13 May 2021]

ตารางที่ 1 แสดงอัตราการเกิดอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง⁶

City Population	Total Hate Crimes 2019	Total Hate Crimes 2020	% of Change for Total Hate Crimes 2019-2020	% of Population - AAPI	Percent of Change Anti-Asian Hate Crimes	2019 Anti-Asian	2020 Anti-Asian
New York City, NY 8,336,817	428	265	-38%	14.5%	833%	3	28
Los Angeles, CA 3,979,537	326	355	9%	11.6%	114%	7	15
Chicago, IL 2,693,959	100	81	-19%	6.9%	0%	2	2
Houston, TX 2,316,797	25	47	88%	6.5%	-	0	3
Phoenix, AZ 1,680,988	156	204	31%	4.2%	50%	2	3
Philadelphia, PA 1,584,064	35	17	-51%	7.5%	200%	2	6
San Antonio, TX 1,508,083	9	38	322%	2.8%	0%	0	0
San Diego, CA 1,423,852	30	25	-17%	17.2%	-	0	1
Dallas, TX 1,343,565	31	62	100%	3.40%	-	0	6
San Jose, CA 1,021,786	34	89	162%	38.0%	150%	4	10
San Francisco, CA 881,549	64	52	-19%	35.0%	50%	6	9
Seattle, WA 753,655	114	126	11%	16.9%	33%	9	12
Denver, CO 727,211	88	71	-19%	3.7%	-	0	3
Washington, DC 705,749	203	132	-35%	4%	-83%	6	1
Boston, MA 694,295	170	146	-14%	9.7%	133%	6	14
Long Beach, CA 462,645	23	18	-22%	12.3%	-	NA	0
Cleveland, OH 380,989	116*	NA	-	2.4%	200%	2	6
Cincinnati, OH 303,954	41	45	10%	2.3%	-	0	1
TOTALS	1877	1773	-6%	N/A	145%	49	120

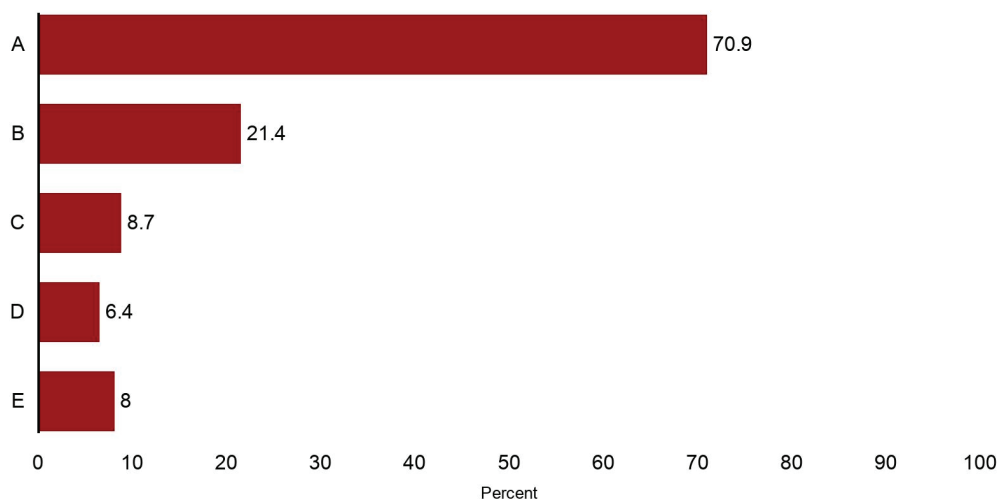
จากตารางนี้จะเห็นได้ว่าทั้งที่ตัวเลขในแต่ละเมืองในส่วนของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังโดยภาพรวมลดลง แต่อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียกลับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในเมืองใหญ่นิวยอร์ก ถึงกับเพิ่มขึ้นร้อยละ 833 ซึ่งนับเป็นตัวเลขที่น่าตระหนกอย่างยิ่ง เพราะเท่ากับว่ายังเป็นในเมืองใหญ่ ก็ยังมีโอกาสอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังสูงขึ้น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวเอเชียลดน้อยลง

ในลำดับต่อไปจะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเกลียดชังที่พบได้ทั่วไปที่แม้บางพฤติกรรมยังไม่ถึงขนาดเป็นอาชญากรรม แต่ก็ถือว่าเป็น Hate Incidence หรือเหตุการณ์ที่แสดงออกถึงความเกลียดชัง และสามารถพัฒนาเป็นอาชญากรรมได้ในอนาคต

⁶ Center of the Study of Hate & Extremism (CSUSB), "Fact Sheet: Anti-Asian Prejudice March 2021," [online] Available from : <https://www.csusb.edu/sites/default/files/FACT%20SHEET-%20Anti-Asian%20Hate%202020%20rev%203.21.21.pdf> [13 May 2021]

กราฟที่ 1 แสดงการกระทำที่แสดงออกถึงความเกลียดชัง⁷**What kinds of discrimination have been reported?**

Percentage of 2,808 reported incidents from March-December 2020

A - Verbal harassment B - Shunning C - Physical assault
D - Coughed/spat on E - Workplace discrimination or refusal of service

Source: Stop AAPI Hate Reporting Center

BBC

จากกราฟนี้แสดงให้เห็นว่า จาก 2,802 กรณีที่เกิดขึ้นในระหว่างเดือนมีนาคม ถึงธันวาคม ค.ศ. 2020 สามารถแบ่งประเภทของการทำร้ายออกได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน ประเภทแรก que พบมากที่สุดคือ การใช้ประทุษวจา (Hate Speech) ร้อยละ 70.9 การพลักไล่ไม่แยแส (Shunning) ร้อยละ 21.4 การทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 8.7 การไอหรือถ่มน้ำลายใส่ ร้อยละ 6.4 การเหยียดในที่ทำงานหรือการปฏิเสธไม่ให้บริการ ร้อยละ 8

โดยสรุปแล้วสามารถเห็นได้ชัดว่าจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 นั้น ส่งผลกระทบให้อาชฎากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียนั้นเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด และมีลักษณะที่หลากหลายตั้งแต่พฤติกรรมการเหยียดในชีวิตประจำวันไปจนถึงการก่ออาชฎากรรมขนาดใหญ่อย่างการกราดยิง เป็นต้น

⁷ Stop AAPI Hate Reporting Center cited in BBC NEWS, "COVID 'hate crimes' against Asian Americans on rise," [online] Available from : <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-56218684> [13 May 2021]

3. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชีย

อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังเป็นความผิดทางอาญาที่มีโทษทางอาญา ในทางอาชญาวิทยานั้นจำเป็นที่จะต้องค้นหาถึงสาเหตุที่ทำให้ประชาชนเกิดอคติหรือความเกลียดชังต่อชาติพันธุ์ใดชาติพันธุ์หนึ่งขึ้น ซึ่งในที่นี้จะขอยกทฤษฎีทางอาชญาวิทยาขึ้นอธิบาย 2 ทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ของ เอ็ดวิน ชัทเธอร์แลนด์ (Sutherland's Differential Associations Theory)⁸ และ ทฤษฎีกดดันทั่วไปของ โรเบิร์ต แอคโนว (Strain Theory (GST) by Robert Agnew)⁹

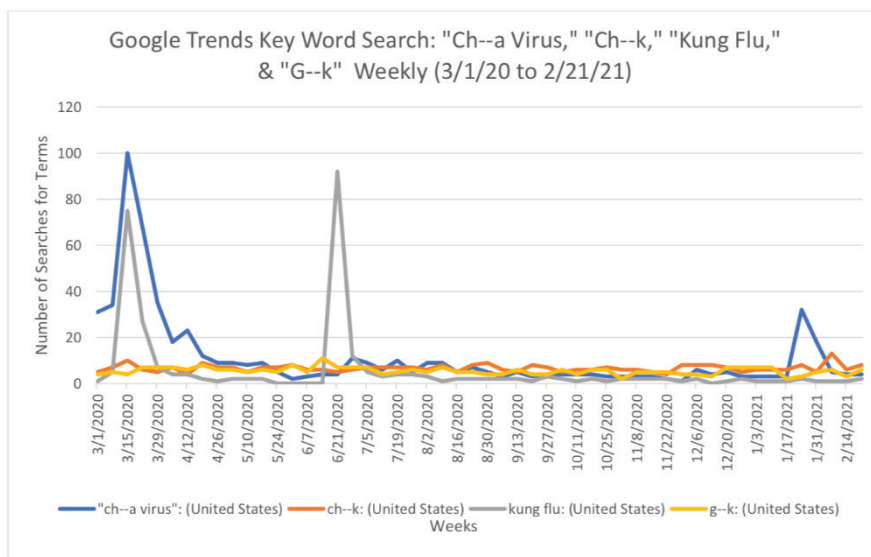
เริ่มต้นที่ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันซึ่งมักจะใช้อธิบายการกระทำความผิดในเด็กและเยาวชน แต่อย่างไรก็ตามทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีในกลุ่มทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา และสามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้และการลอกเลียนแบบของมนุษย์ได้ด้วย เอ็ดวิน ชัทเธอร์แลนด์ ผู้เป็นผู้ริเริ่มทฤษฎีนี้ถือว่า พฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ พฤติกรรมอาชญากรรมเองก็เกิดจากการเรียนรู้ในการคบหากับบุคคลที่มีแนวโน้มเป็นอาชญากร โดยเรียนรู้ถึงเทคนิคในการกระทำความผิด ทิศทางเฉพาะของแรงดลใจ แรงผลักดัน การใช้เหตุผล ทักษะเกี่ยวกับการกระทำความผิด ท้ายที่สุดความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายย่อมมีมากกว่าความเห็นด้วยกับการไม่ละเมิด

ในภาวะการระบาดของโรค COVID-19 นั้น เป็นที่ชัดเจนว่าสื่อต่าง ๆ แพร่หลายและเสนอข่าวว่าไวรัสเริ่มต้นที่ประเทศจีน จากนั้นก็ขยายความในทำนองว่าคนจีนคือพาหะของไวรัส เมื่อมีการเสฟสื่อต่าง ๆ ที่มีลักษณะเช่นนี้ผ่านทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ รวมทั้งการสนทนาในบ้าน โรงเรียน หรือกลุ่มเพื่อน รวมทั้งการที่ประธานาธิบดีซึ่งเป็นบุคคลสำคัญและเป็นต้นแบบแก่คนจำนวนมากพูดตำหนิชาวจีนในลักษณะเหมารวม ย่อมจะทำให้ผู้คนซึมซาบ เรียนรู้ และเกิดความเกลียดชัง ผ่านต้นแบบดังกล่าวจนเกิดค่านิยมขึ้น เกิดแรงผลักดันให้มุ่งร้ายต่อคนจีน และคนที่มีลักษณะทางกายภาพคล้ายคลึงกันอย่างคนเอเชีย และเมื่อมีคนจำนวนมากเข้าที่เห็นดีเห็นงามด้วย กับทั้งเจ้าหน้าที่รัฐเองก็ไม่ได้ห้ามปราม กับทั้งบางกรณียังเป็นแรงสนับสนุน ผู้คนก็พร้อมจะประกอบอาชญากรรมที่มาจากแรงผลักดันทางความเชื่อและการเรียนรู้ของตนเอง

⁸ Sutherland, Edwin H., "The Theory of Differential Association" In *Readings in Criminology and Penology* edited by David Dressler, (New York Chichester, West Sussex: Columbia University Press, 1972), pp. 365-371.

⁹ Agnew, R, "Building on the Foundation of General Strain Theory: Specifying the Types of Strain Most Likely to Lead to Crime and Delinquency," *Journal of Research in Crime and Delinquency* 38,4 (November 2001): 319 - 361.

กราฟที่ 2 แสดงความนิยมของการสืบค้นข้อมูลของกูเกิลคำว่า
 “Ch—a Virus”, “Ch—k” “Kung Flu” และ “G—k”
 ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ.2020 ถึง 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2021 รายสัปดาห์¹⁰

Source: CSHE/Google Trends Searchable Database (2021)

จากกราฟดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าว มีการสืบค้นคำที่เป็นประทุษวาจา (Hate Speech) โดยขึ้นความนิยมหรือเทรนรายสัปดาห์มาโดยตลอดระยะเวลา 1 ปีที่เกิดการระบาดของโรค COVID-19 ยิ่งมีการเรียนรู้โดยการสืบค้น ยิ่งสื่อต่าง ๆ ให้ข้อมูลในแง่ลบ นำเสนอความขัดแย้ง บุคคลสำคัญหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงให้ความเห็นในเชิงสนับสนุนก็จะยิ่งเกิดการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้กระทำความผิด ทำให้ไม่เกรงกลัวกฎหมาย และยังไม่อาจยับยั้งการกระทำความผิดได้

สำหรับทฤษฎีที่น่าสนใจทางอาชญวิทยาอีกหนึ่งทฤษฎีก็คือ ทฤษฎีกดดันของ โรเบิร์ต แอคนิว (Strain Theory (GST) by Robert Agnew) ในทฤษฎีนี้แอคนิวกล่าวว่า ความกดดันที่นำไปสู่อาชญากรรมมี 3 ประเภทคือ ความกดดันจากการไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง ความกดดันที่เกิดจากการถูกทอดถอนหรือสูญเสียสิ่งที่มีค่าของบุคคลและความกดดันที่เกิดจากการประสบกับเหตุการณ์ที่ร้ายแรง ซึ่งก็สอดคล้องกับวิกฤติของ COVID-19 ที่นำไปสู่สภาวะล็อกดาวน์ (lockdown) ทำให้

¹⁰ Center of the Study of Hate & Extremism (CSUSB), “Fact Sheet: Anti-Asian Prejudice March 2021,” [online] Available from : <https://www.csusb.edu/sites/default/files/FACT%20SHEET-%20Anti-Asian%20Hate%202020%20rev%203.21.21.pdf> [13 May 2021]

คนจำนวนมากสูญเสียอาชีพกลายเป็นคนว่างงาน หรือสูญเสียโอกาสในการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียน ในขณะที่เดียวกันก็อาจสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักจากโรคภัย แม้แต่ตัวเองก็อาจเจ็บป่วยประสบเหตุรุนแรงจนถึงแก่ชีวิต ซึ่งทั้งหมดนี้ก็นำไปสู่ภาวะกดดันของบุคคลที่ทำให้ต้องหาบางสิ่งบางอย่างเป็นแพะรับบาปในความสูญเสียของตนเอง ซึ่งในที่นี้ก็คือ “คนเอเชีย” หรือคนที่มีอัตลักษณ์ทางกายภาพเป็นคนเอเชีย เป็นที่ระบายความกดดันหรือความคับข้องใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง

4. กฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาถือเป็นประเทศแรก ๆ ที่ให้ความสำคัญกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังมาก มีกฎหมายที่สำคัญ อาทิ The Civil Rights Acts ปี ค.ศ.1871 (18 U.S.C. §241 และ 242) ในมาตรา 241 และ 242 กฎหมาย The Federal Civil Rights Act ในมาตรา 245 ต่อมาในปี ค.ศ. 1990 ได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังอย่างชัดเจนเป็นฉบับแรกคือ Hate Crimes Statistics Act (HCSA) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ไม่มีบทลงโทษในทางอาญาอะไร เพียงแต่เป็นกฎหมายเชิงนโยบาย โดยให้อำนาจ กระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่ในการเก็บข้อมูลสถิติของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง และการบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่นของมลรัฐและทำการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว

ต่อมาในปี ค.ศ. 1994 สภาคองเกรสจึงผ่านร่างกฎหมายที่มีเนื้อหาเพิ่มโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดคือ Hate Crime คือ Hate Crimes Sentencing Enhancement Act แม้กฎหมายฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้อย่างจำกัดด้วยอำนาจของรัฐบาลกลางที่น้อยกว่าของระดับมลรัฐ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและนโยบายของรัฐบาลกลางที่เปลี่ยนแปลงไป จนถึงในช่วงปี ค.ศ. 1998 สหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับคดีสะเทือนขวัญสองคดีติด ๆ กัน คดีแรกคือ คดี Matthew Shepard เด็กหนุ่มรักร่วมเพศอายุเพียง 21 ปีที่ถูกวัยรุ่นที่รังเกียจเกย์สองคนฆาตกรรมกลางทุ่งนาอย่างโหดเหี้ยม และในปีเดียวกันนั้นก็ James Byrd Jr. ชาวแอฟริกันอเมริกัน ถูกพวกนิยมคนผิวขาว (The White Supremacists) สามคนทารุณกรรมอย่างโหดเหี้ยมและฆาตกรรม คดีทั้งสองคดีเป็นคดีสะเทือนขวัญที่ทำให้หลายมลรัฐต้องออกกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังอย่างเร่งด่วน

ในที่สุดในปี ค.ศ. 2009 ในสมัยของประธานาธิบดี บารัค โอบามา (Barack Obama) สภาคองเกรสก็ผ่านกฎหมายที่ชื่อว่า The Matthew Shepard and James Byrd Jr. Hate Crimes

Prevention Act¹¹ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเชิงนโยบายและเป็นสัญลักษณ์ว่ารัฐบาลจะให้ความคุ้มครองแก่ผู้คนจากการแบ่งแยกกลุ่มอัตลักษณ์ ทว่า แม้จะให้ความคุ้มครองถึง เชื้อชาติ สีผิว ศาสนา ชาติพันธุ์¹²

ตามกฎหมาย The Matthew Shepard and James Byrd Jr. Hate Crimes Prevention Act หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า Matthew Shepard Hate Crimes Prevention Act มาตรา 249 คือการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (Hate crime acts) ในข้อ (a) (1) กำหนดว่าผู้ใดกระทำความผิดทางอาญาที่มีมูลเหตุจูงใจมาจากเชื้อชาติ สีผิว ศาสนา หรือชาติกำเนิด จงใจทำให้ร่างกายของบุคคลใด ๆ ได้รับความอันตรายหรือพยายามทำให้ร่างกายของบุคคลใดได้รับความเจ็บปวดโดยการใช้อาวุธปืน อาวุธอันตราย วัตถุระเบิดหรือเครื่องจุดไฟ พยายามทำให้ร่างกายของบุคคลใดได้รับความเจ็บปวด อันเนื่องมาจากเชื้อชาติ สีผิว ศาสนา หรือชาติกำเนิด ตามที่แท้จริงหรือตามที่ตนเข้าใจ ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี อาจจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ได้ หรือในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย หรือมีการลักพาตัว พยายามลักพาตัว การล่วงละเมิดทางเพศ หรือพยายามล่วงละเมิดทางเพศ หรือพยายามฆ่า ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุก หรือจำคุกตลอดชีวิต อาจจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ได้

ส่วนใน (a) (2) กรณีที่กระทำความผิดโดยเหตุจากศาสนา ชาติกำเนิด เพศ รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ หรือความพิการ จงใจทำให้ร่างกายของบุคคลใด ๆ ได้รับความอันตรายหรือพยายามทำให้ร่างกายของบุคคลใดได้รับความเจ็บปวด ได้รับความอันตรายโดยการใช้อาวุธปืน อาวุธอันตราย วัตถุระเบิดหรือเครื่องจุดไฟ อันเนื่องมาจากศาสนา ชาติกำเนิด เพศ รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ หรือความพิการ ตามที่แท้จริงหรือตามที่ตนเข้าใจ ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี อาจจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ได้ หรือในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย หรือมีการลักพาตัว พยายามลักพาตัว การล่วงละเมิดทางเพศ หรือพยายามล่วงละเมิดทางเพศ หรือพยายามฆ่า โดยต้องได้รับโทษจำคุก หรือจำคุกตลอดชีวิต อาจจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้จะสามารถเอาผิดตาม (a) (2) ได้ จะต้องมีการข้ามอาณาเขตระหว่างรัฐ ส่งผลกระทบต่อการค้าและการพาณิชย์ระหว่างรัฐ กฎหมายทะเล และเขตแดน ซึ่งจะเห็นได้ว่า (a) (2) นั้นจะเป็นการใช้กฎหมายปกป้องกลุ่มบุคคลที่มีหลายคุณลักษณะมากกว่า แต่ก็มีข้อจำกัดในการบังคับใช้มากกว่าว่าต้องเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการข้ามพรมแดนระหว่างมลรัฐ

¹¹ CONGRESS.gov, “S.909 — 111th Congress (2009-2010),” [online] Available from : <https://www.congress.gov/bills/111th-congress/senate-bill/909/text> [6 June 2021]

¹² ลดาวัลย์ โยมณี. การกระทำความผิดทางอาญากับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (HATE CRIME) ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2562 ; หน้า 65-68.

และการค้าระหว่างรัฐหรือการค้าระหว่างประเทศ¹³

¹³ “§ 249. Hate crime acts

“(a) In General.—

“(1) OFFENSES INVOLVING ACTUAL OR PERCEIVED RACE, COLOR, RELIGION, OR NATIONAL ORIGIN.—

Whoever, whether or not acting under color of law, willfully causes bodily injury to any person or, through the use of fire, a firearm, a dangerous weapon, or an explosive or incendiary device, attempts to cause bodily injury to any person, because of the actual or perceived race, color, religion, or national origin of any person—

“(A) shall be imprisoned not more than 10 years, fined in accordance with this title, or both; and

“(B) shall be imprisoned for any term of years or for life, fined in accordance with this title,

or both, if—

“(i) death results from the offense; or

“(ii) the offense includes kidnapping or an attempt to kidnap, aggravated sexual abuse or an attempt to commit aggravated sexual abuse, or an attempt to kill.

“(2) OFFENSES INVOLVING ACTUAL OR PERCEIVED RELIGION, NATIONAL ORIGIN, GENDER, SEXUAL ORIENTATION, GENDER IDENTITY, OR DISABILITY.—

“(A) IN GENERAL.—Whoever, whether or not acting under color of law, in any circumstance described in subparagraph (B) or paragraph (3), willfully causes bodily injury to any person or, through the use of fire, a firearm, a dangerous weapon, or an explosive or incendiary device, attempts to cause bodily injury to any person, because of the actual or perceived religion, national origin, gender, sexual orientation, gender identity or disability of any person—

“(i) shall be imprisoned not more than 10 years, fined in accordance with this title, or both; and

“(ii) shall be imprisoned for any term of years or for life, fined in accordance with this title, or both, if—

“(I) death results from the offense; or

“(II) the offense includes kidnapping or an attempt to kidnap, aggravated sexual abuse or an attempt to commit aggravated sexual abuse, or an attempt to kill.

“(B) CIRCUMSTANCES DESCRIBED.—For purposes of subparagraph (A), the circumstances described in this subparagraph are that—

“(i) the conduct described in subparagraph (A) occurs during the course of, or as the result of, the travel of the defendant or the victim—

“(I) across a State line or national border; or

“(II) using a channel, facility, or instrumentality of interstate or foreign commerce;

“(ii) the defendant uses a channel, facility, or instrumentality of interstate or foreign commerce in connection with the conduct described in subparagraph (A);

“(iii) in connection with the conduct described in subparagraph (A), the defendant employs a firearm, dangerous weapon, explosive or incendiary device, or other weapon that has traveled in interstate or foreign commerce; or

“(iv) the conduct described in subparagraph (A)—

แต่อย่างไรก็ตามแม้จะมีความพยายามในการคุ้มครองเหยื่อซึ่งเป็นผู้ถูกระทำ แต่กฎหมายฉบับนี้ก็ต้องตีความโดยเคร่งครัด โดยในการพิจารณาคดีของศาลต้องคำนึงถึงพยานหลักฐาน การกระทำที่ถือว่าเป็นอันตรายหรือก็คือมูลเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้กระทำความผิดลงมือกระทำความผิด การปกป้องสิทธิตามรัฐธรรมนูญของประชาชน และอิสระในการแสดงออกทางความคิดของประชาชน¹⁴ เหตุที่ต้องตีความโดยเคร่งครัดและคำนึงถึงองค์ประกอบอย่างหลากหลายนั้นก็เพราะกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังนั้นเป็นกฎหมายที่มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางและหมิ่นเหม่ต่อการกระทบเสรีภาพในการแสดงออกของผู้คนมาก ดังนั้นการออกกฎหมายจึงต้องพยายามสร้างความสมดุลในการปกป้องสิทธิของบุคคลในแต่ละกลุ่ม ไม่ให้กระทบไปถึงสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญด้วย

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า เนื้อหาในกฎหมายฉบับนี้มีจุดประสงค์หลัก คือ การออกกฎหมายพื้นฐานที่ปกป้องคุ้มครอง “เอกลักษณะ” ที่เป็นมูลเหตุจูงใจหลักของการกระทำความผิดอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง เช่น เรื่องเชื้อชาติ สีผิว ศาสนา หรือชาติกำเนิด ซึ่งไม่ได้เน้นเฉพาะเจาะจงว่า

“(I) interferes with commercial or other economic activity in which the victim is engaged at the time of the conduct; or

“(II) otherwise affects interstate or foreign commerce.

“(3) OFFENSES OCCURRING IN THE SPECIAL MARITIME OR TERRITORIAL JURISDICTION OF THE UNITED STATES.—Whoever, within the special maritime or territorial jurisdiction of the United States, commits an offense described in paragraph (1) or (2) shall be subject to the same penalties as prescribed in those paragraphs.

¹⁴ SEC. 10. RULE OF CONSTRUCTION.

For purposes of construing this Act and the amendments made by this Act the following shall apply:

(1) RELEVANT EVIDENCE.—Courts may consider relevant evidence of speech, beliefs, or expressive conduct to the extent that such evidence is offered to prove an element of a charged offense or is otherwise admissible under the Federal Rules of Evidence. Nothing in this Act is intended to affect the existing rules of evidence.

(2) VIOLENT ACTS.—This Act applies to violent acts motivated by actual or perceived race, color, religion, national origin, gender, sexual orientation, gender identity or disability of a victim.

(3) CONSTITUTIONAL PROTECTIONS.—Nothing in this Act shall be construed to prohibit any constitutionally protected speech, expressive conduct or activities (regardless of whether compelled by, or central to, a system of religious belief), including the exercise of religion protected by the First Amendment and peaceful picketing or demonstration. The Constitution does not protect speech, conduct or activities consisting of planning for, conspiring to commit, or committing an act of violence.

(4) FREE EXPRESSION.—Nothing in this Act shall be construed to allow prosecution based solely upon an individual’s expression of racial, religious, political, or other beliefs or solely upon an individual’s membership in a group advocating or espousing such beliefs.

หมายถึงเชื้อชาติหรือชาติกำเนิดใด เพียงแต่ระบุไว้กว้าง ๆ เท่านั้น ซึ่งโดยปกติตามวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาวอเมริกันก็จะตีความโดยอัตโนมัติว่า เป็นการคุ้มครองคนผิวดำหรือคนแอฟริกันอเมริกัน หรือชาวยิว ไม่ค่อยจะให้ความสนใจกับชาวเอเชียหรือชาวผิวเหลืองมากนัก ในขณะเดียวกันกับเรื่องการลงโทษ กฎหมายฉบับนี้ยังคงมุ่งเน้นไปที่โทษปรับและโทษจำคุกตามความนิยมของกฎหมายอาญาในระบบเก่า ที่ยึดโยงโทษกับการลงโทษต่อเนื่องตัวร่างกายและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งในเวลาต่อมาก็ได้รับการพิสูจน์ว่า ปัญหาของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากอาชญากรรมอื่น ไม่อาจแก้ไขด้วยการลงโทษจำคุกแต่เพียงอย่างเดียว แต่จำเป็นต้องแก้ที่ “ทัศนคติ” ของบุคคล ส่วนในประเด็นการป้องกันการเกิดอาชญากรรมนั้น แทบไม่มีการกล่าวถึงในกฎหมายฉบับนี้เลย ในเวลาต่อมาเมื่อเล็งเห็นถึงข้อบกพร่องหลายประการ ในกฎหมายฉบับนี้ เมื่อเกิดภาวะการระบาดของโรค COVID-19 จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ออกกฎหมายที่คุ้มครองกลุ่มบุคคลในลักษณะที่แคบลงและเจาะจงยิ่งกว่าเดิม และเพิ่มมาตรการทางสังคมทั้งการป้องกันและการปรับพฤติกรรมของบุคคล

5. กฎหมายคุ้มครองอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชีย

ในปัจจุบันนั้นรัฐบาลมลรัฐต่าง ๆ ยกเว้นไวโอมิง ต่างมีกฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังบังคับใช้ ซึ่งปกติกฎหมายประเภทนี้จะให้ความคุ้มครองกลุ่มคนเฉพาะบางกลุ่มซึ่งเป็นมูลเหตุจูงใจในการก่ออาชญากรรม ในที่นี้ขอยกตัวอย่างการจัดกลุ่มความคุ้มครองในบางมลรัฐดังนี้

ตารางที่ 2 กลุ่มที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง
ยกตัวอย่างเฉพาะบางมลรัฐ¹⁵

มลรัฐ	กลุ่มที่ได้รับความคุ้มครอง
แคลิฟอร์เนีย	เชื้อชาติ, ชาติพันธุ์, ศาสนา, สัญชาติ, ความพิการ, เพศ, รสนิยมทางเพศ
ไอดาโฮ	เชื้อชาติ, สีผิว, ศาสนา, บรรพบุรุษ, หรือประเทศถิ่นกำเนิด

¹⁵ Gerstenfeld. P., HATE CRIMES Causes, Controls, and Controversies, 4ed. (California: SAGE Publication, 2018), p 57.

ไอโอวา	เชื้อชาติ, สีดผิว, ศาสนา, บรรพบุรุษ, ประเทศถิ่นกำเนิด, สังกัดทางการเมือง, เพศ, รสนิยมทางเพศ, อายุ และ ความพิการ
หลุยเซียนา	เชื้อชาติ, อายุ, เพศ, ศาสนา, สีดผิว, ลัทธิ, ความพิการ, รสนิยมทางเพศ, ประเทศถิ่นกำเนิด และบรรพบุรุษ
มิชซูรี	เชื้อชาติ, สีดผิว, ศาสนา, ประเทศถิ่นกำเนิด, เพศ, รสนิยมทางเพศ, และความพิการ
นิวยอร์ก	เชื้อชาติ, สีดผิว, ประเทศถิ่นกำเนิด, บรรพบุรุษ, เพศ, ศาสนา, แนวปฏิบัติทางศาสนา, อายุ, ความพิการ และ รสนิยมทางเพศ
นอร์ท ดาโกตา	เพศ, เชื้อชาติ, สีดผิว, ศาสนา และ ประเทศถิ่นกำเนิด
โอไฮโอ	เชื้อชาติ, สีดผิว, ศาสนา และประเทศถิ่นกำเนิด
โอเรกอน	เชื้อชาติ, สีดผิว, ศาสนา, รสนิยมทางเพศ, ความพิการ และประเทศถิ่นกำเนิด

หากพิจารณาจากตารางข้างต้นจะเห็นว่า ทุกมลรัฐให้ความสำคัญคุ้มครองอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังที่มีมูลเหตุจูงใจมาจาก เชื้อชาติ ศาสนา ชาติพันธุ์ ซึ่ง “ความเป็นเอเชีย”¹⁶ ซึ่งมีลักษณะภายนอกที่คล้ายคลึงกัน โดยทางกายภาพและชีวภาพต่างเป็นชาติพันธุ์ในกลุ่มมองโกลอยด์ มีลักษณะผิวสีเหลือง ผมดำ ใบหน้าแบนกว้าง ศีรษะกลมเล็ก โหนกแก้มสูง จมูกเล็ก ตาเรียว ซึ่งลักษณะทางกายภาพดังกล่าวเป็นความคล้ายคลึงกันของผู้ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่แถบเอเชียตะวันออก เช่น จีน เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ มองโกเลีย ญี่ปุ่น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น พม่า ไทย ลาว เวียดนาม เป็นต้น ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงความเป็นเอเชียก็จะหมายถึงประชากรในกลุ่มชาติพันธุ์นี้ทั้งหมด

แม้กฎหมายของสหรัฐอเมริกาทั้งในระดับรัฐบาลกลางและระดับมลรัฐจะบัญญัติให้ความคุ้มครองแก่เชื้อชาติและชาติพันธุ์ซึ่งรวมถึงความเป็นชาวเอเชียแล้วดังที่ได้อธิบายข้างต้น แต่อย่างไรก็ตาม ย่อมยังไม่เพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นในช่วงภาวะที่มีโรคระบาด COVID-19 กระทั่งล่าสุดในปี ค.ศ. 2021 ประเทศสหรัฐอเมริกามีความเคลื่อนไหวในส่วนของการกฎหมายฉบับใหม่

¹⁶ Facts and Details. 2017, “ASIAN PHYSICAL CHARACTERISTICS,” [online] Available from : <http://factsanddetails.com/asian/cat62/sub407/item2608.html> [30 June 2021]

คือ COVID-19 Hate Crime Act¹⁷ ที่เป็นกฎหมายป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังที่มีต่อชาวเอเชีย-อเมริกัน ชาวเอเชียและหมู่เกาะแปซิฟิก ในช่วงการระบาดของโรค COVID-19 เป็นการเฉพาะเจาะจง

กฎหมายฉบับนี้นับว่าน่าสนใจอย่างยิ่ง เนื่องจากกระบวนการผ่านวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็วคือ เมื่อวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 2021 กฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา เมื่อวันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 2021 ผ่านการลงคะแนนผ่านร่างของวุฒิสภาด้วยคะแนน 94 ต่อ 1 ต่อมาเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 2021 ผ่านการลงคะแนนผ่านร่างของสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนน 364 ต่อ 62 เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 2021 เสนอต่อประธานาธิบดี และเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 2021 ออกเป็นกฎหมายใช้บังคับ จะเห็นได้จากการลงคะแนนคะแนนของทั้งสองสภากฎหมายฉบับนี้ผ่านด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น และได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกของทั้งสองสภากันจำนวนมาก อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากประธานาธิบดีโดยตรง จึงเห็นได้ว่าอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวนั้นเป็นภาวะเร่งด่วนของสหรัฐอเมริกาในขณะนี้¹⁸

กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้สล้าง Matthew Shepard Hate Crimes Prevention Act แต่มุ่งเน้นที่จะเสริมและอุดรอยรั่วของกฎหมายฉบับเดิม ดังที่อาร์มภพของกฎหมายฉบับนี้ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า เป็นการตรากฎหมายที่สืบเนื่องมาจากความรุนแรงที่เกิดกับชาวเอเชีย-อเมริกัน ชาวเอเชียและหมู่เกาะแปซิฟิก¹⁹ อีกทั้งในช่วงการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ในระหว่างวันที่

¹⁷ CONGRESS.gov. 2021. S.937 — 117th Congress (2021-2022).

¹⁸ Ibid.

¹⁹ SEC. 2. FINDINGS.

Congress finds the following:

(1) Following the spread of COVID-19 in 2020, there has been a dramatic increase in hate crimes and violence against Asian-Americans and Pacific Islanders.

(2) According to a recent report, there were nearly 3,800 reported cases of anti-Asian discrimination and incidents related to COVID-19 between March 19, 2020, and February 28, 2021, in all 50 States and the District of Columbia.

(3) During this time frame, race has been cited as the primary reason for discrimination, making up over 90 percent of incidents, and the United States condemns and denounces any and all anti-Asian and Pacific Islander sentiment in any form.

(4) Roughly 36 percent of these incidents took place at a business and more than 2,000,000 Asian-American businesses have contributed to the diverse fabric of American life.

(5) More than 1,900,000 Asian-American and Pacific Islander older adults, particularly those older adults who are recent immigrants or have limited English proficiency, may face even greater challenges in dealing with the COVID-19 pandemic, including discrimination, economic insecurity, and language isolation.

19 มีนาคม ค.ศ. 2020 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2021 มีการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังต่อชาวเอเชียถึง 3,800 กรณี²⁰ ซึ่งจากอาร์มภพนี้ชัดเจนว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นการคุ้มครองชาวเอเชียในสหรัฐอเมริกาอย่างเฉพาะเจาะจงนั่นเอง โดยในส่วนของคำจำกัดความต่าง ๆ ยังคงอ้างอิงกับที่ปรากฏใน มาตรา 249 ในกฎหมายฉบับเดิม และการลงโทษต่าง ๆ ก็ยังคงอ้างอิงจากกฎหมายเดิม

สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ที่เกิดขึ้นใหม่ คือให้อำนาจัยการสูงสุดในการออกแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับรัฐและท้องถิ่น และชุมชนที่ได้รับรายงานการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังจะต้องจัดให้มีการแจ้งข้อร้องเรียนของผู้เสียหาย การเก็บข้อมูลการกระทำความผิด รวมถึงการรณรงค์ให้การศึกษาและความตระหนักแก่ประชาชน และให้ผู้เสียหายได้รับความเป็นธรรมในการถูกกระทำดังกล่าว

โดยในการเก็บข้อมูลนั้น ให้มีการรายงานอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังผ่านทางออนไลน์ได้มีการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมถึงคนกลุ่มต่าง ๆ (อาทิ ตามเชื้อชาติ และประเทศต้นทาง การอพยพ) นอกจากนี้ กระทรวงยุติธรรมและกระทรวงการให้บริการสาธารณสุข (DOJ and the Department of Health and Human Services) ต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังที่เพิ่มขึ้นในระหว่างการแพร่ระบาดของ COVID-19²¹

นอกจากนี้ใน SECTION 5 กำหนดให้มรัฐต่าง ๆ จะต้องมีย่อตไลน์ (hotlines) สำหรับแจ้งการเกิดอาชญากรรม ทั้งรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลางจะต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

²⁰ CONGRESS.gov. 2021. S.937 — 117th Congress (2021-2022).

²¹ SEC. 4. GUIDANCE.

(a) Guidance For Law Enforcement Agencies.—The Attorney General shall issue guidance for State, local, and Tribal law enforcement agencies, pursuant to this Act and other applicable law, on how to—

(1) establish online reporting of hate crimes or incidents, and to have online reporting that is equally effective for people with disabilities as for people without disabilities available in multiple languages as determined by the Attorney General;

(2) collect data disaggregated by the protected characteristics described in section 249 of title 18, United States Code; and

(3) expand public education campaigns aimed at raising awareness of hate crimes and reaching victims, that are equally effective for people with disabilities as for people without disabilities.

(b) Guidance Relating To COVID-19 Pandemic.—The Attorney General and the Secretary of Health and Human Services, in coordination with the COVID-19 Health Equity Task Force and community-based organizations, shall issue guidance aimed at raising awareness of hate crimes during the COVID-19 pandemic.

และจัดโปรแกรมในการลด ป้องกัน และตอบสนอง ไม่ให้เกิดอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง²² ซึ่งฮอตไลน์นี้มีใช้แค่ศูนย์แจ้งเรื่องราวร้องทุกข์เท่านั้น แต่จะต้องเป็นศูนย์ที่ได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่น ผู้ให้ข้อมูลต้องมีความรู้ในเรื่องกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังทั้งในระดับประเทศ ระดับมลรัฐ และระดับท้องถิ่น ทั้งยังต้องอำนวยความสะดวกแก่บุคคลที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่คล่องและคนพิการด้วย ข้อมูลที่ได้รับจะต้องเก็บเป็นความลับ ยกเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

ลักษณะของการตรากฎหมายฉบับนี้มีความพิเศษที่มุ่งเน้นไปมุ่งเน้นที่การสื่อสาร การเก็บข้อมูล การปรับพฤติกรรม และการสร้างความเข้าใจในระดับประเทศ มลรัฐ และชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเป็นมาตรการทางสังคมในเชิงป้องกันการเกิดอาชญากรรมหรือป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมร้ายแรงมากยิ่งขึ้นกว่าจะเป็นการลงโทษด้วยโทษจำคุกหรือโทษปรับเท่านั้น ซึ่งในสถานการณ์ปกติของการบังคับใช้กฎหมายนั้น กรณีของอาชญากรรมที่เกิดกับชาวเอเชียันย่อม

²² (e) Grants For State-Run Hate Crime Hotlines.—

(1) GRANTS AUTHORIZED.—

(A) IN GENERAL.—The Attorney General shall make grants to States to create State-run hate crime reporting hotlines.

(B) GRANT PERIOD.—A grant made under subparagraph (A) shall be for a period of not more than 5 years.

(2) HOTLINE REQUIREMENTS.—A State shall ensure, with respect to a hotline funded by a grant under paragraph (1), that—

(A) the hotline directs individuals to—

(i) law enforcement if appropriate; and
(ii) local support services;

(B) any personally identifiable information that an individual provides to an agency of the State through the hotline is not directly or indirectly disclosed, without the consent of the individual, to—

(i) any other agency of that State;
(ii) any other State;
(iii) the Federal Government; or
(iv) any other person or entity;

(C) the staff members who operate the hotline are trained to be knowledgeable about—

(i) applicable Federal, State, and local hate crime laws; and
(ii) local law enforcement resources and applicable local support services; and

(D) the hotline is accessible to—

(i) individuals with limited English proficiency, where appropriate; and
(ii) individuals with disabilities.

ต้องใช้กฎหมายฉบับใหม่ในการขับเคลื่อนนโยบายในเชิงป้องกัน เพราะได้กำหนดนโยบายไว้อย่างละเอียดและมีงบประมาณต่าง ๆ ทั้งมีความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรมากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เกิดการกระทำความผิดขึ้นแล้ว หากเป็นระดับมลรัฐก็ต้องใช้กฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังของมลรัฐนั้น ๆ บังคับใช้ ส่วนกรณีที่เข้าข่ายกฎหมายของรัฐบาลกลางตาม มาตรา 249 ของ The Matthew Shepard Hate Crimes Prevention Act ย่อมต้องใช้บทลงโทษ ตามมาตราดังกล่าว

กฎหมายฉบับใหม่นั้นได้แก้ไข มาตรา 249 เกี่ยวกับเรื่องมาตรการทางสังคมเพิ่มเติม จากในกฎหมายเดิมเพื่อให้มีความเข้ากับยุคสมัยและแนวการลงโทษทางอาญาที่เปลี่ยนแปลงไป (ALTERNATIVE SENTENCING) คือ ไม่จำกัดเฉพาะการลงโทษจำคุกอย่างเข้มงวดตามกำหนดระยะเวลาเท่านั้น โดยหากผู้กระทำความผิดได้รับโทษตามที่กำหนดในมาตรา 249 แล้ว และเข้าข่ายที่จะ ได้รับการปล่อยชั่วคราวตามมาตรา 3583 (Inclusion of a term of supervised release after imprisonment) ก็ให้อำนาจศาลในการปล่อยตัวพร้อมสั่งให้มีเงื่อนไขคุมประพฤติ โดยให้เข้าร่วม การเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือกิจกรรมบริการสังคมในชุมชนได้²³ โดยสรุปจึงเห็นได้ว่ากฎหมาย ฉบับใหม่นั้นเป็นการตราขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ชาวเอเชียอย่างเฉพาะเจาะจง เพิ่มมาตรการ ป้องกันการเกิดอาชญากรรม มาตรการช่วยเหลือ และมาตรการปรับพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด ให้มีความหลากหลายยิ่งกว่าเดิม

ทั้งนี้เนื่องจากอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังหาใช่เป็นเรื่องของการใช้มาตรการทาง กฎหมายลงโทษแต่เพียงอย่างเดียว แต่คือกระบวนการทางสังคม ปรากฏการณ์ทางสังคม ซึ่งต้องใช้ ทั้งมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคมร่วมกัน

6. กฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทยนั้น ในปัจจุบันยังคงไม่มีกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังโดยตรง แต่มีกฎหมายที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่

²³ (h) Alternative Sentencing.—Section 249 of title 18, United States Code, is amended by adding at the end the following:

“(e) Supervised Release.—If a court includes, as a part of a sentence of imprisonment imposed for a violation of subsection (a), a requirement that the defendant be placed on a term of supervised release after imprisonment under section 3583, the court may order, as an explicit condition of supervised release, that the defendant undertake educational classes or community service directly related to the community harmed by the defendant’s offense.”.

6.1 รัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เรื่องของการห้ามเลือกปฏิบัติอยู่ในหมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

“มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม”²⁴

เมื่อพิจารณาตามลายลักษณ์อักษรจะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญบัญญัติเรื่องของการเลือกปฏิบัติไว้อย่างชัดเจนกล่าวคือ เป็นการห้ามมิให้มีการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลจากเหตุผลบางประการ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา หรือเพศ คล้ายกับในกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังของสหรัฐอเมริกา ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติในที่ทำงานหรือการใช้บริการต่าง ๆ ทว่าความแตกต่างคือ สิทธิตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องทางแพ่งและทางปกครอง ไม่มีบทลงโทษทางอาญาแต่อย่างใด ยกตัวอย่างเช่น การห้ามมิให้มีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศในการสอบเข้ารับราชการ หรือการคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ผู้ถูกล่วงละเมิดก็ทำได้เพียงใช้สิทธิตามกฎหมายแพ่งหรือกฎหมายปกครองเท่านั้น เป็นต้น

ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นมีหลัก “ความเสมอภาค” อยู่ แม้การเลือกปฏิบัติเพราะเพศ สีผิว ชาติพันธุ์ หรือศาสนา จะเป็นการเลือกปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ก็

²⁴ มาตรา 27 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

ไม่ใช่กฎหมายอาญา เพราะไม่มีโทษทางอาญาแต่อย่างใด เมื่อไม่มีการบัญญัติเป็นความผิดทางอาญาย่อมไม่เป็นอาชญากรรม ไม่เข้าองค์ประกอบความผิดของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง

6.2 ประมวลกฎหมายอาญา

สำหรับในประมวลกฎหมายอาญานั้นมีฐานความผิดที่ใกล้เคียงกับประทุษวาจา หรือ Hate Speech ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง คือ เรื่องการดูหมิ่นซึ่งหน้าและหมิ่นประมาท จึงต้องมาพิจารณาว่าทั้งสองฐานความผิดนั้นเข้าข่ายเป็นกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังหรือไม่

การดูหมิ่นซึ่งหน้านั้นถูกบัญญัติเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 393 ว่า “ผู้ใดดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”²⁵

ส่วนการหมิ่นประมาทนั้นมาตรา 326 บัญญัติว่า “ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สามโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”²⁶

แม้กฎหมายทั้งสองฐานความผิดจะเกี่ยวข้องกับการแสดงออกที่เป็นการเหยียดหยามผู้อื่น แต่เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบความผิดก็สามารถจำแนกได้ว่าทั้งสองฐานไม่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบความผิดของความเกลียดชังหรืออคติ หรือการเหยียดหยามอัตลักษณ์ของเหยื่อเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงยังไม่ใช่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ประทุษวาจา (Hate Speech) และอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (Hate Crime) ตามนัยเช่นในกฎหมายต่างประเทศที่ยอมรับกันทั่วไป

จึงสามารถสรุปได้ว่า ประเทศไทยนั้นในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังโดยตรง ซึ่งการที่ไม่มีกฎหมายโดยตรงนี้หากเกิดเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับในสหรัฐอเมริกา อย่างเช่น การหยามเหยียดอัตลักษณ์ของบุคคลอันเนื่องมาจากเชื้อชาติหรือรูปลักษณ์ทางกายภาพก็จะสามารถฟ้องร้องเอาผิดได้แต่เพียงตามกฎหมายแพ่งหรือกฎหมายอาญาดูหมิ่นซึ่งหน้าหรือหมิ่นประมาทเท่านั้น ไม่สามารถที่จะขยายผลและสร้างมาตรการช่วยเหลือ มาตรการติดตาม หรือมาตรการเฝ้าระวังได้เช่นที่ทำในสหรัฐอเมริกา ทั้งยังไม่สามารถสร้างจิตสำนึกร่วมของชุมชนและสังคมให้เห็นถึงความร้ายแรงของปัญหาในวงกว้างได้ด้วย

²⁵ มาตรา 393 ประมวลกฎหมายอาญา

²⁶ มาตรา 326 ประมวลกฎหมายอาญา

บทสรุป

ในสภาวะการแพร่ระบาดของโรคระบาด COVID-19 นั้น สิ่งที่ไม่อาจคาดคิดถึงก็คือ การขยายตัวและเพิ่มจำนวนของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังโดยมีชาวเอเชียเป็นเหยื่อ ในการกระทำความผิด ซึ่งเป็นผลมาจากการแพร่ของข่าวสารในเชิงเสริมแรงทางบวกให้ผู้คนรู้สึกเกลียดชัง ประกอบสภาวะการณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกาเองที่เศรษฐกิจตกต่ำและผู้คนเผชิญหน้ากับความสูญเสีย “ชาวเอเชีย” จึงเสมือนเป็นสัญลักษณ์ของแพะรับบาปที่เป็นเครื่องรองรับความโกรธเกลียดชังของผู้คน โดยสามารถวิเคราะห์ได้จากข้อมูลทางสถิติในคำค้นของเว็บไซต์กูเกิลกับสถิติข้อมูลทางอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

แม้ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีกฎหมายลงโทษอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังเป็นการเฉพาะ ทั้งในระดับประเทศและมลรัฐ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายดังกล่าวยังไม่เพียงพอที่จะใช้ควบคุมอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในภาวะโรคระบาดซึ่งมีลักษณะจำเพาะแตกต่างไปจากในภาวะปกติ รัฐสภาจึงได้ผ่านร่างกฎหมาย COVID-19 Hate Crime Act ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ที่ตามขึ้นเพื่ออุดช่องโหว่ของ Matthew Shepard Hate Crimes Prevention Act โดยต้องการให้มีการเก็บข้อมูลและมีมาตรการทางสังคมทั้งที่ใช้ในทางป้องกันอาชญากรรมและการแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรถอดบทเรียนจากประเทศสหรัฐอเมริกาในเรื่องกฎหมาย และการใช้มาตรการในเชิงป้องกัน เพื่อสนับสนุนให้สังคมมีความเข้มแข็งและมีความเข้าใจในอาชญากรรมประเทศนี้มากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถเข้าช่วยเหลือผู้ที่เป็นเหยื่ออาชญากรรมได้อย่างรวดเร็วและทัน่วงที ซึ่งจะสามารถช่วยให้ลดปัญหาอาชญากรรมที่มีมูลเหตุจูงใจมาจากอคติต่าง ๆ ที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้